

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **Z. B.**

skazanego z art. 148 § 1 pkt 2 i 3 k.k. w zb. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., z art. 263 § 2 k.k. i z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 marca 2018 r.,

kwestii wznowienia z urzędu postępowania karnego

zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 lutego 2013 r., sygn. akt II AKa [...],

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 18 kwietnia 2012 r., sygn. akt VIII K [...],

na podstawie art. 93 § 1 i art. 542 § 3 k.p.k. a *contrario*

p o s t a n o w i ł:

stwierdzić brak podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 lutego 2013 r., sygn. akt II AKa [...], Sąd Apelacyjny w [...] utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 18 kwietnia 2012 r., sygn. akt VIII K [...] w zakresie, w jakim Z. B. uznany został za winnego przestępstw z art. 148 § 1 pkt 2 i 3 k.k. w zb. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz z art. 263 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. wymierzając mu ponownie karę łączną dożywotniego pozbawienia wolności.

Postanowieniem z dnia 20 listopada 2013 r., sygn. akt II KK 211/13, Sąd Najwyższy oddalił kasację m.in. obrońcy Z. B. jako oczywiście bezzasadną.

Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2016 r., sygn. akt II Ko 15/15, Sąd Najwyższy w reakcji na sygnalizację skazanego w trybie art. 9 § 2 k.p.k. stwierdził brak podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

Natomiast postanowieniem z dnia 24 stycznia 2018 r., II KO 16/17, Sąd Najwyższy oddalił wniosek obrońcy skazanego o wznowienie postępowania uznając, że nie ujawnił się wskazany we wniosku nowy dowód, a zatem nie wystąpiła podstawa z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. co do przypisanej Z. B. zbrodni zabójstwa.

W kolejnym piśmie sygnalizacyjnym z dnia 13 lutego 2018 r. skazany podniósł, że są następujące podstawy do wznowienia postępowania z urzędu:

1) został skazany za posiadanie w 2002 r. amunicji hukowej, której posiadanie w tym czasie nie było nielegalne,

2) mimo pięciomiesięcznej odległości między rozprawami głównymi w roku 2010 przed Sądem Okręgowym nie wydał on postanowienia o kontynuowaniu rozprawy faktycznie odroczonej,

3) „błąd w ustaleniach faktycznych” w zakresie faktu wykluczającego możliwość dokonania przez Z. B. zabójstwa,

4) wymierzona kara za przypisane przestępstwa była rażąco surowa,

5) sąd odwoławczy nie poinformował oskarżonego przesyłając mu pouczenie w trybie art. 451 k.p.k., że zamierza orzec nową karę łączną, przez co oskarżony, który nie wnosił o doprowadzenie go na rozprawę apelacyjną, nie miał możliwości składania wniosków przed wymierzeniem tej kary.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Już w sprawie II KO 15/15 Sąd Najwyższy poinformował skazanego, że wznowienie postępowania z urzędu wchodzi w rachubę jedynie w razie zaistnienia uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k., czyli tzw. bezwzględnych przyczyn odwoławczych. Żadna z okoliczności wskazanych w piśmie skazanego nie mieści się w katalogu tych przyczyn. Ustosunkowując się zatem skrótowo do sygnalizowanych kwestii, zauważyć trzeba, że:

ad 1) przypisany oskarżonemu czyn z art. 263 § 2 k.k., poza tym, że nie wymieniał amunicji hukowej, to obejmował amunicję w znacznej liczbie i różnego rodzaju, której posiadanie było w 2002 roku zabronione. Niezależnie od którego odniesiono się w postanowieniu z dnia 21 stycznia 2016 r., II KO 15/15,

ad 2) Sąd Okręgowy wydał w dniu 20 lipca 2010 r. postanowienie o kontynuowaniu odroczonej rozprawy głównej (k. 4931 – t. XXV),

ad 3) Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 24 stycznia 2018 r., II KO 16/17, wskazał, dlaczego nie stanowi nowego dowodu okoliczność, na której oparty był wniosek obrońcy skazanego o wznowienie postępowania, a którą skazany powołuje w tym punkcie,

ad 4) ocena skazanego o wymierzeniu mu rażąco surowej kary nie stanowi przesłanki, która mogłaby być rozważana na wniosek albo z urzędu w przedmiocie wznowienia postępowania,

ad 5) Sąd odwoławczy z oczywistych powodów nie może informować stron w zawiadomieniu o rozprawie, jakie ewentualnie rozstrzygnięcia zapadną, skoro będą one dopiero wynikiem rozpoznania sprawy.

Dlatego postanowiono, jak na wstępie.